

VALTAUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA TURUSSA
Avajaistilaisuus, Älä pelkää – armo riittää, pe 29.6.2012 klo 18.00
Arkkipiispa Kari Mäkinen

Hyvä juhlaväki,

Tervetuloa Turkuun. Tervetuloa arkkiihiippakuntaan. Hiippakunnan seurakunnissa kulkiessa ovat tietyt rakennukset tulleet tutuiksi. Tarkoitan vanhoja evankelisen liikkeen rukoushuoneita. Useimmat vielä jäljellä olevista ovat seurakunnan toimintakäytössä. Rukoushuoneiden verkosto kertoo, että näillä seuduilla on ollut ja on niitä kirkon jäseniä, joille evankelisen liikkeen valoisa, avara ja lämmin hengellinen perintö on uskon äidinkieltä. Tiedän, että monen mielessä Siionin kanteleen laulujen kuunteleminen tai laulaminen on kuin kotiin tulisi. Sellainen perintö on arvokasta.

Juhlien tunnus ”Armo riittää” kuvaa hyvin tätä hengellistä perintöä.

Tunnuksen viesti, joka nyt näkyy vaikkapa bussien kyljessä, on täällä kuulunut satojen vuosien ajan jo kauan ennen rukoushuoneita ja kuuluu edelleen monin tavoin. Kaikki kirkot ja kaikkien kirkkojen tornit tässä maisemassa julistavat samaa, saman varassa kasteessa Kristukseen liitetyt kirkon jäsenet näillä kaduilla kulkevat: armo riittää.

Se on Kristuksen kirkon viesti. Sitä viestiä tarvitsevat kaikki. Kukin oman elämänsä paineissa oman elämänsä keskellä, niin te jotka olette täällä juhlilla kuin muut Turun kaduilla kulkevat, samalla tavalla kaikki, erottelematta. Sitä tarvitsee suomalainen yhteiskunta, sitä tarvitsee kirkko, sitä tarvitsee evankelinen liike. Yksinkertaista viestiä: armo riittää.

Armoa kaivataan sitä enemmän, mitä armottomampi on kokemus elämästä. Tällä hetkellä armottomuus kietoutuu salakavalasti menestymistä, varmuutta ja suorittamista korostavaan kulttuuriin. Tässä ympäristössä on itse lunastettava oma arvonsa ja oma paikkansa. Koskaan ei voi olla varma siitä, tuleeko todella loppuun asti ihmisenä hyväksytyksi. Sellaisessa ympäristössä myös uskosta tulee helposti tulee uskon suorittamista, oikein uskomista tai oikein ymmärtämistä. Sillä mitataan omaa ja toisen kelpaamista. Myös valoisaan ja avaraan armon julistukseen voivat tulla kovat ja haavoittavat reunat. Niin voi tapahtua huomaamatta, kaikille.

Kovuuden ja armottomuuden takaa aistii usein pelkoa ja turvattomuutta. Pelkoa siitä, ettei tule lopulta hyväksytyksi tai että jokin uhkaa, jokin vieras tai uusi. Pelko ja turvattomuus hiipivät ihmiseen ilman että niitä itse tunnistaa. Ne näkyvät vain suojautumisenä, vetäytymisenä oman turvallisen joukon sisään ja maailman jakamisena meihin ja muihin. Kuitenkin takana on paljon arkaa ja kätkeytyvää ja paljon kysymyksiä siitä, kelpaanko, kelpaanko Jumalalle ja ihmisille.

Raamatussa toistuu kerta toisensa jälkeen muuan viesti, se on Jumalan viesti ihmiselle: älä pelkää, älkää pelätkö. Se ei ole käsky tai määräys, eikä kehoitus puolustautumaan

vihollisia vastaan. Sen sisältö on sama kuin näiden juhlien tunnuksen. Se on viesti sisimmässään turvattomille ihmisille. Älä pelkää, armo riittää.

Mielessäni ajattelen toisinaan Herramme ja Vapahtajamme kulkevan näillä kaduilla ihmisten keskellä, ja yhtä hyvin täällä juhlilla teidän keskellänne. Hän tunnistaa ihmisen turvattomuuden ja armon kaipuun. Sellaisenkin pelon, arkuuden ja epävarmuuden, jota ihminen ei itsekään tunnista.

Hän sanoo: älä pelkää, älkää pelätkö. Armo riittää.

Niin kuin ensimmäisessä Johanneksenkirjeessä sanotaan:

Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa **pelon**.

Siunatkoon kaikkivaltias ja armollinen Jumala, Isä, Poika ja Pyhä Henki, teidät ja tämän viikonlopun näillä juhlilla.